

Nye Velferdssignaler

Nye Velferdssignaler er en analyse av utviklingen i velferdspolitikken de siste 15 årene. I prosjektet analyseres 11 Stortingsmeldinger og 4 NOUer, med fokus på velferd, utjamning, omsorgstjenester, barnevern, bolig, kriminalomsorg og arbeids- og velferdstjenester. Det har vært flere omfattende reformer på velferdssfeltet; sykehusreform, NAV, barnevern og pensjon. Samhandlingsreformen er i startfasen. Prosjektet er en oppfølger av en lignende analyse gjort av Fafo i 1994.

Problemstillinger

- Hvilken problemforståelse ligger til grunn for politikernes bekymringer på velferdssfeltet?
- Hvilke signaler og ideer om velferdspolitikken fremover kommer til uttrykk?

Konklusjoner

- Bekymring for velferdsstatens finansielle bærekraft, andelen i yrkesaktiv alder utenfor arbeid, fattigdom og marginalisering samt velferdspolitikken effektivitet og målretting har vært grunnlaget for politikktutformingen
- De offentlige dokumentene viser ikke store ideologiske ulikheter. Det er ingen signaler om nedbygging av velferdsstaten og hovedlinjene i den norske velferdsmodellen ligger relativt fast
- En forsterket arbeidslinje, og arbeidslinja er en premisse for hele velferdspolitikken
- Økt vektlegging av økonomiske incentiver, samt incentiver i form av bruk av vilkår, tiltak og tjenester
- Mer brukermedvirkning, målretting og skreddersøm
- Vektlegging av faglig utvikling og kvalitet i tjenestene
- Staten har fått styrket sin rolle som tjenesteproducent
- Effektivisering gjennom samhandling og samordning
- Økende vektlegging av frivillig sektor
- Vekst i tilsyns- og kontrollbyråkratiet

Forskere:

Inger Lise Skog Hansen

Arne Backer Grønningseter

Tove Midtsundstad

Heidi Gautun

Kaja Reegård

Bjørn Lescher-Nuland

Hanne Bogen

Åsmund Hermansen